

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.218/2022/6.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe.; eljáró képviselő: felperest képviselő jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő egyéni ügyvéd (alperesi képviselő címe)
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 22. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.701.059/2021/20. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 29.000 (huszonkilencezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1997-től közalkalmazotti jogviszonyban állt az alperessel, a szolgálati hely állományában, előadói munkakörben. Felperest a eljáró vezetője a 2012. május 7. napján kelt 08050-101/12-5/2012.Szü. számú kinevezési okiratával titkos ügykezelői (a továbbiakban: TÜK ügykezelő vagy titkos ügykezelő) feladatok ellátására kijelölte. Előadói

munkaköre mellett folyamatosan ellátta a titkos ügykezelői feladatokat és a speciális ellátmány (a továbbiakban: T-ellátmány) kezelői feladatokat is. Utóbbira tekintettel az Országos Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Főigazgatóság 1/2001. Módszertani ajánlása alapján 2012. június 1. napjától az illetményalap 55,8 %-ának megfelelő, 21.575 forint összegű rendszeres pótlékban részesült. A felperes közalkalmazotti jogviszonya 2019. február 1. napjától a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 362/E.§ (1) bekezdés a) pontja alapján rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonnyá alakult át. A előjáró vezetője a felperest ügykezelői munkakörbe helyezte és besorolta a középfokú munkaköri osztály „A” munkaköri kategória 5. fizetési fokozatába, megállapítva havi illetményét bruttó 300.000 forintban. A 2019. március 29. napján kiadott 08050-101/79/2019.Szü. számú munkaköri leírás IV. B) alpontjában [a munkakör tartalmi leírása, „Speciális munkaköri feladatok”]) felperes munkaköri feladatai között továbbra is szerepelt a titkos ügykezelői, minősített adatkezelői feladatok végzése és a T-ellátmány előleg kezelésével kapcsolatos feladatellátás is. A felperes a jogviszony-változását követően e feladatok ellátásáért külön pótlékot nem kapott. Az Országos Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Főigazgatóság az 1/2001. számú Módszertani ajánlását a 2019. február 14. napján kelt 29000/4842/2019. átiratában kiadott tájékoztatása szerint visszavonta. A rendészeti igazgatási szolgálati jogviszony bevezetésével, 2019. február 1-jét követően a előjáró állománytáblájában „ügykezelő (minősített adatkezelő)” munkakör nem szerepelt. A felperes 2021. június 8. napján panaszt és kérelmet nyújtott be munkáltatójánál, amelyben az ügykezelői munkakörébe nem tartozó többletfeladatok ellátásáért 2019. február 1. napjától megbízási díj megállapítását és késedelmi kamattal együtt történő megfizetését kérte. A előjáró vezetője a 08050-101/101-3/2021.Szü. számú válaszában tájékoztatta felperest, hogy az ORFK Bűnügyi Főigazgatójának 1/2001. Módszertani ajánlása visszavonásra került, ezért a korábbi T-ellátmány kezelési díj folyósítása már nem lehetséges; munkaköri leírása tartalmazza a minősített iratok kezelését és a T-ellátmány kezelést is.

A kereset és a védírat

[2] A felperes pontosított keresetében a 2019. február 1. napjától 2021. július 31. napjáig tartó időszakra összesen 1.159.500 forint megbízási díj, valamint ezen összeg után 2020. május 15. napjától számított késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a Hszt. 288/B.§-ára alapította, megbízási díj igényét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában jelölte meg, tekintettel az általa ellátott két másik munkakörhöz tartozó feladatra. Állította, hogy a T-ellátmány kezelői feladatok és a titkos ügykezelői feladatok ténylegesen más munkakörhöz tartoznak, nem sorolhatók be a kinevezése szerinti „ügykezelő” munkakörbe. A rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak által betölthető munkakörökről és az azok betöltéséhez szükséges képesítési követelményekről szóló 15/2019. (III. 11.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK Utasítás) 1. számú mellékletében az I. pont „A” alatti munkaköri kategóriában az „ügykezelő” és az „ügykezelő (minősített adatkezelő)” két külön beosztás, miként az „ügyviteli segédelőadó/előadó (pénzügyi)” szintén külön beosztásként került meghatározásra. A többes feladatellátás, vagyis a kinevezése szerinti „ügykezelő” munkakör mellett két másik munkakörbe tartozó feladatellátás a Hszt. 288/B.§-a szerint tartós átirányításnak minősül, amely alapján megbízási díjra jogosult. Az átirányítás 2019. február 1-jétől folyamatosan fennállt, az nem volt ideiglenes.

[3] Érvelése szerint a munkaköri leírás nem lépheti át a kinevezésben rögzített munkakör kereteit. A munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, és a munkaköri leírás esetleges kiegészítése sem eredményezi azt, hogy a más munkakörökhöz tartozó feladat a munkakörébe tartozóvá válna (Kúria Mfv.II.10.179/2011/4.). Az „ügykezelő (minősített adatkezelő)” és a „titkos ügykezelő” munkakör a jogszabály erejénél fogva kötelezően ellátandó - akár szerepel az állománytáblában, akár nem -, mivel a Nemzeti Biztonsági Felügyelet működésének, valamint a 90/2010.Kr. rögzíti a titkos ügykezelő alkalmazásának követelményét, amennyiben „Bizalmas!” vagy annál magasabb minősítési szintű minősített adat kezelésére kerül sor. A minősített iratokkal kapcsolatos tevékenysége egy-egy irat kapcsán is folyamatos feladatellátást jelent (kiadás, nyilvántartás, szervezeten belüli továbbítás, jogosultság figyelemmel kísérése, iratok folyamatos őrzése, selejtezése), e feladatellátás fokozott felelősséget, komolyabb szakértelmet igényel, miként munkaköri leírása is tartalmazza a 2. oldalon, a 15. pontban: - „kifogástalan életvitel és nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkakörnek minősül”, továbbá pénzügykezelői felelősség is terhelte. Az ellátott többletfeladatok súlyára és a munkakörén kívüli másik két munkakörhöz tartozó feladatra tekintettel a rendvédelmi illetményalap 100%-os mértékének megfelelő megbízási díjat tartott indokoltnak. A pontosított keresetéhez csatolt kimutatás szerint TÜK ügykezelőként 503 minősített iratot kezelt, melynek példányszáma 733 volt, valamint 712 nem minősített iratot, ami 1021 példányt jelentett. Az adatok alapján a minősített iratok kezelése több, mint 70%-os megterhelést jelentett. A mérlegelés során kérte figyelembe venni, hogy az adott többletfeladat több munkakörbe tartozik, ezen kívül a munka bonyolultságát, az eredeti munkaköri feladatához viszonyított időigényét, gyakoriságát, az ahhoz szükséges többlettudást, többletfelelősséget, képzettséget.

[4] Az alperes a védírában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Állította, hogy a felperes munkaköre tartalmában a jogviszonyváltozást követően sem változott, besorolásának és illetményének megállapítása is jogszerűen történt, az állománytábla szerint „ügykezelő (minősített adatkezelő)” önálló munkakör nincs. A TÜK-ügykezelő kijelöléséről szóló okirat tanúsága szerint a kinevezés visszavonásig érvényes, ebből következően a jogviszony változásakor sem kellett felperest ismét kinevezni. A T-ellátmány előleg kezelési feladatok ellátásáért megbízási díj folyósításának lehetőségét az ORFK Bűnügyi Igazgatója visszavonta, így külön díjazás ezért a tevékenységért nem folyósítható. Mindazonáltal az illetmény felülvizsgálatakor a munkakör ellátásához társuló többlet-felelősséget, képzettséget a munkáltató figyelembe vette és a végzett feladatokra tekintettel felperes illetményét megemelte. Vitatta, hogy a felperes feladatellátása jelentős többletterhet, többletidő ráfordítást eredményezett volna. Kimutatása szerint – ellentétben a felperes előadásával –, a felperes a 0044 és 0010 kódszámok alatt összesített minősített iratok iktatását 681 példányszámban, a nem minősített iratok iktatását 674 példányszámban végezte. Anonimizált kimutatást csatolt arról is, hogy egy másik szervezeti egységnél teljes munkaidőben foglalkoztatott, kizárólag TÜK ügykezelő (minősített adatkezelő) munkakört ellátó személynek mekkora volt a leterheltsége a felpereshez képest, és állította, hogy a felperes által ellátott TÜK-ügykezelői tevékenység nem tekinthető olyan jelentős többlettehernek, amely megbízási díjat megalapoz.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.159.500 forint megbízási díj, annak 2020. május 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint 84.930 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 288/B. §-ára, 12. számú mellékletére, valamint az ORFK utasítás 1. számú mellékletére alapította. A felek előadása és a becsatolt iratok alapján a bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy a tárgyidőszakban (2019. február 1. napjától 2021. június 31. napjáig) a felperes a 2019. évi munkaköri leírása alapján köteles volt ellátni a minősített adatkezelést, és a T-ellátmány előleg kezeléssel kapcsolatos feladatokat is. Az alperes által csatolt anonim ügykezelő és anonim ügykezelő (minősített adatkezelő), és a felperes 2019. évi ügykezelő munkaköri leírásai összevetése alapján rögzítette, hogy az anonim ügykezelő és az anonim ügykezelő (minősített adatkezelő) munkaköri leírásokban nem szerepeltek feladatként a minősített adatkezelés, és a T-ellátmány előleg kezeléssel kapcsolatos feladatok, továbbá az anonim ügykezelő munkaköri leírásban nem szerepelt a kifogástalan előélet és nemzetbiztonsági ellenőrzés alá tartozás sem, szemben felperes 2019. évi munkaköri leírásában foglaltakkal. Helyes volt azon felperesi hivatkozás is, hogy az ORFK utasítás 1. számú melléklete külön munkakörökként szabályozza az ügykezelő, ügykezelő (minősített adatkezelő), ügyviteli segédelőadó/előadó (pénzügyi) munkaköröket. A felek között az sem volt vitás, hogy felperes rendelkezett a minősített adatkezeléshez jogszabályban előírt képzettséggel (az erről szóló tanúsítványt a perben maga az alperes csatolta). A peres felek egyezően adták elő azt is, hogy a tárgyidőszakban az alperes által csatolt iratokban szereplő mértékben látta el felperes a minősített adatkezeléssel, a T-ellátmány előleg kezeléssel kapcsolatos feladatait. Mindezek alapján megállapítható volt, hogy alperes a felperest az ügykezelő munkakörébe nem tartozó feladatkör (T-ellátmány előleg kezelés, minősített adatkezelés) ellátásával is megbízta, és a felperes a többletvevényességért díjazásban nem részesült. Rámutatott, hogy ha az ügykezelő munkakörű alkalmazott más munkakörbe tartozó feladatokat is ellát hosszú időn keresztül, akkor tartós átirányítás keretében végez munkát. A tartós átirányításra a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból kerülhet sor, és a más munkakörbe tartozó feladatok végzésére tekintettel illeti meg a rendvédelmi alkalmazottat a megbízási díj (Kúria Kfv.37.732/2020/5.). Habár felperes munkavégzési helyén nem volt rendszeresítve „ügykezelő (minősített adatkezelő)” munkakör, a minősített adatkezelést e szervnél is el kellett látni a 90/2010. Kr. előírása alapján. Felperes ügykezelői munkaköre más munkakörbe – [ügykezelő (minősített adatkezelő), ügyviteli segédelőadó/előadó (pénzügyi) – tartozó feladattal ellentételezés nélkül nem volt bővíthető jogszerűen. Rögzítette, hogy felperes alapilletménye összegének meghatározásakor e többletfeladatok értékelése nem történt meg, mivel csak az alapilletménye minimum összegét kapta (300.000 forintot). Az illetményalap 100%-ában előterjesztett megbízási díj-igényt nem tartotta eltúlzottnak, e körben mérlegelte, hogy az a jogszabályi lehetőség (50-200 %) középértékét alig haladja meg, illetőleg megállapítható volt a felperes általi, két másik munkakörbe tartozó folyamatos többletfeladat ellátás éveken keresztül, és az is, hogy a felperes fokozott felelősséggel járó feladatokat végzett (minősített adatkezelés, T-ellátmány előleg kezelés), ami pénzkezelést is igényelt, külön végzettség is szükséges volt hozzá, mellyel felperes rendelkezett.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a Fővárosi Ítéltábla a keresetnek részben, a megbízási díj 50%-os mértékében 579.750 forint erejéig adjon helyt, harmadlagosan, amennyiben az ügy érdemi elbírálásához további adatra lenne szükség, az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Hszt. 288/B.§-át és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78.§ (2) bekezdését, a követelés összecszerúségére, a megbízási díj mértékére vonatkozó mérlegelése és értékelése kirívóan okszerűtlen és jogszerűtlen, mivel téves az a megállapítás, hogy a felperes által ellátott feladatok olyan nagyságrendűek, amely miatt a felperes a rendvédelmi illetményalap 100%-os mértékének megfelelő megbízási díjra lenne jogosult. Az elsőfokú bíróság megbízási díj összecszerúségére vonatkozó értékelése nem helytálló, mivel nem vette figyelembe a többletfeladat csekély mértékének alátámasztására általa csatolt kimutatásokat. Álláspontja szerint felperes a tárgydőszakban többletfeladatot nem látott el, mivel azok a munkaköri feladatai részét képezték, és a felperes munkaidejébe illeszkedő, a munkaidejét kitöltő feladatellátásra köteles volt, A munkaköri leírást a munkáltató egyoldalúan állíthatja össze. Az ügykezelők esetében nincs olyan jogszabály, belső szabályozó, amely a munkakör tartalmát rögzítené, konkrétan meghatározná. Sem a településnév sem más rendőrkapitányság állománytáblázata nem tartalmaz külön önálló T-ellátmány kezelői beosztást, ezért ezt a feladatot az végzi, akit erre megbíznak. A felperest e feladatellátással megbízták, megbízása visszavonásig érvényes. A korábbi Módszertani ajánlás visszavonásra került, annak alapján külön díjazásra e megbízásért már nincs lehetőség. A központi szerv döntésétől a helyi szerv nem térhet el. A felperest TŰK ügykezelőnek kijelölték, a kijelöléséről szóló okirat tanúsága szerint a kinevezés visszavonásig érvényes. Az összecszerúség tekintetében az elsőfokú bírósághoz csatolt ügyforgalmi kimutatás alapján a 100%-os mértéket eltúlzottnak, a végzett többletfeladatokkal arányban nem állónak tartotta, amelyre tekintettel felperes megbízási díjra jogosultsága nem lehet több 50%-nál, ami a perbeli időszakra összesen 579.750 forintot jelent.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indokaira tekintettel.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között - a Kp. 107. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül eljárva - vizsgálta felül, ennek során a fellebbezésben foglaltakra tekintettel azt vizsgálta, hogy az elsőfokú ítélet sérti-e a Hszt. 288/B. § (1) – (3) bekezdéseit, valamint a Kp. 78.§ (2) bekezdését.

[10] A Kp. 78.§ (2) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli. A Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. A Pp. 346. § (5) bekezdése előírja, hogy a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

[11] A fenti eljárási szabályokat egymással összefüggésben kell értékelni, mivel a bizonyítékok szabad mérlegelésének a Pp. 279.§ (1) bekezdésében – és a Kp. 78.§ (2) bekezdésében – rögzített elve a Pp. 263.§-ában meghatározott, a tényállás szabad megállapítása elvéből következik, és annak legfőbb korlátját a bíróság Pp. 346.§ (5) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettsége szabja. Az ítélet indokolásából világosan ki kell tűnnie, hogy a bizonyítékok mérlegelése során melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett (BH2012. 173.).

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen számot adott a bizonyítékok értékeléséről, a felek előadása és a becsatolt iratok alapján tett megállapításairól, a perben valósnak elfogadott, a peres felek egyező előadásáról. Az alperes a bírósági eljárásban lefolytatott bizonyítás alapján megállapított ítéleti tényállást elfogadta, így a másodfokú eljárásban is irányadó volt, hogy a felperes a tárgydőszakban a előljáró állományában ügykezelő munkakörben dolgozott, és ügykezelői munkaköre ellátása mellett az alperes utasítása alapján ellátta a titkos ügykezelői, minősített adatkezelői és a T-ellátmány előleg kezeléssel kapcsolatos feladatokat is.

[13] A Hszt. 288/B.§ (1) bekezdése szerint a rendvédelmi alkalmazott a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból beleegyezésével a munkaköréhez tartozó feladatok mellett más munkakörbe tartozó feladatokat láthat el (tartós átirányítás). A (2) bekezdés alapján a tartós átirányítás időtartama legalább harminc nap, de legfeljebb egy év. A (3) bekezdés szerint a rendvédelmi alkalmazott a tartós átirányítás időtartamára havonta a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű megbízási díjra jogosult.

[14] Helytállóan tekintette irányadónak az elsőfokú bíróság a Kúria analóg ügyben (igazgatási szolgálati jogviszonyban álló; korábban közalkalmazotti jogviszonyában állt személy, aki a közalkalmazotti jogviszony fennállta idején is ellátta a titkos ügykezelői és a „T-ellátmány” kezelői feladatokat, és azok fejében megbízási díjban részesült) hozott Kf.III.45.041/2021/4. számú ítéletét, és vette figyelembe elvi jelentőségű megállapításait [Bírósági Határozatok Gyűjteménye (a továbbiakban: BHGY) K-KJ-2022-793]. Tekintettel arra, hogy a felperes a rendvédelmi igazgatási jogviszonya alatt ellátott tevékenységéért kérte a megbízási díj megfizetését, annak nem volt jelentősége, hogy korábban, a közalkalmazotti jogviszonyában milyen további díjazásra volt jogosult. A rendvédelmi alkalmazottak szolgálati jogviszonyának szabályozására a Hszt. rendszerén belül, egy új jogállás keretében került sor 2019. február 1-jei hatállyal, az adott alkalmazotti körre vonatkozó speciális foglalkoztatási szabályokkal.

[15] Az idézett szabályok alapján az elsőfokú bíróság helyesen indult ki annak vizsgálatából, hogy az ügykezelő munkakörbe tartozónak lehet-e tekinteni a titkos ügykezeléssel kapcsolatban a felperesre bízott feladatok ellátását. Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy olyan jogszabály, vagy belső szabályozó nincs, amelyik az egyes rendvédelmi alkalmazotti munkakörök tartalmát rögzítené. Létezik azonban a hivatkozott ORFK utasítás, amelyikben a konkrét munkaköri feladatok felsorolása nélkül, de szerepelnek az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv állományában rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak által betölthető munkakörök, melyből megállapíthatóan az „ügykezelő”, az „ügykezelő (minősített adatkezelő)” és az „ügyviteli segédelőadó, előadó (pénzügyi)” munkakörök önállóak, az azokhoz tartozó feladatok eltérőek. A felperes rendvédelmi igazgatási jogviszonya ügykezelő munkakör ellátására létesült, a munkaköri leírása azonban speciális feladatai között tartalmazta a „T-ellátmány” kezelésével kapcsolatos és a titkos ügykezelői feladatokat is, amelyek nem az „ügykezelő”, hanem az ORFK utasításban külön munkakörként meghatározott „ügyviteli segédelőadó, előadó (pénzügyi)”, illetve „ügykezelő (minősített adatkezelő)” munkakörökhöz illeszkednek.

[16] A Hszt. 287/O.§ (1) bekezdése szerint az igazgatási jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával létesül, és a Hszt. 287/P.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében a kinevezési okmányoknak kell tartalmaznia a rendvédelmi alkalmazott munkakörét és meghatározott feladatkörét. A Hszt. 287/P.§ (4) bekezdése alapján a kinevezési okmányhoz kell csatolni – egyebek mellett – a rendvédelmi alkalmazott munkaköri leírását, amely azonban, mint a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, nem tartalmazhat a konszenzus alapján létrejött kinevezéstől eltérő munkaköri feladatokat. Erre figyelemmel a rendvédelmi alkalmazottak igazgatási jogviszonyára is irányadó a hivatásos szolgálati jogviszonyban kialakult bírói gyakorlat, mely szerint a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik (Kúria Kf.III.45.041/2021/4., publikálva: BHGY K-KJ-2022-793). A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kúria Kfv.VII.37.193/2020/8). Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. A munkakör meghatározása – a jogi normák keretei között – a munkáltató jogkörébe tartozik, ez azonban nem lehet parttalan (Kúria Kf.VIII.39.804/2021/4.).

[17] A titkos ügykezelés és a „T-ellátmány” kezelésével kapcsolatos tevékenységek felperes munkaköri leírásában szerepeltetése nem tette e feladatokat az ügykezelői munkakör részévé, ezek ellátásakor a felperes nem az ügykezelői, hanem más munkakörbe tartozó feladatokat végzett. Ez alapján a Hszt. 288/B.§ (1) bekezdésében meghatározott tartós átirányítás megvalósulását az elsőfokú bíróság a bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelésével okszerűen állapította meg, ekként a felperes a Hszt. 288/B.§ (3) bekezdésének megfelelően megbízási díjra jogosult. Az, hogy az alperes adott szervének állománytábláján olyan munkakör nem szerepel, amely lehetővé tenné e feladatok ellátását, a Hszt. 288/B. §-ában szabályozott törvényi feltételek fennállásának értelmezése során jelentőséggel nem bír, nem változtat azon, hogy az állománytáblán nem rendszeresített munkakör részét képező feladatok „más munkakörbe tartozó feladatok” maradnak, azok nem tekinthetők a kinevezésben meghatározott munkakör részének. A tartós átirányítás megvalósulása szempontjából annak sincs jelentősége, hogy a felperes az eltérő munkakör feladatait a munkaidejében el tudta látni, illetve a munkaideje mekkora részét kötötte le ezen feladatok ellátása, mivel a megbízási díj nem a munkaidővel, hanem a munkakörrel hozható összefüggésbe. Tartós átirányítás esetén a rendvédelmi alkalmazott akkor is jogosult megbízási díjra, ha a más munkakörbe tartozó feladatokat munkaidejében végzi el és a jogosultság független a ráfordított munkaidő tartamától is.

[18] A munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. Ennek során a mérlegelés egyik szempontja lehet, hogy az adott többletfeladat több munkakörbe tartozik, mint ahogyan az is, hogy milyen bonyolultságú a munka, annak milyen az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, milyen gyakorisággal, milyen többlettudás birtokában kell végrehajtani. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi alkalmazott által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva lehet arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után (Kúria Kfv.VII.37.732/2020/5.). A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság azösszezszerűség körében a mérlegelési szempontokat ítéletének indoklásában rögzítette, figyelembe vette a hosszú időn át tartó folyamatos többletfeladat-ellátást, fokozott felelősséggel járó feladatok végzését, mint minősített adatkezelést, T-ellátmány előleg kezelést, mely pénzkezelést is igényelt, a feladat ellátásához szükséges külön végzettséget, mellyel felperes rendelkezett, valamint azt a körülményt, hogy a felperes által végzett többletfeladatok nemcsak egy, hanem két másik munkakörbe tartoztak. Mérlegelési tevékenysége teljes körű, következtetései okszerűek, a logika szabályainak megfelelőek voltak. A felperes és az alperes által csatolt kimutatások számadataiban lényeges eltérés nem volt, az alperesi kimutatás is azt igazolta, hogy a felperes a perrel érintett időszakban az ügykezelői munkakörébe tartozó feladatok ellátása mellett igen jelentős számban látott el minősített iratok iktatásával kapcsolatos feladatokat is. Az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékét a jogszabály keretei között (a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű), a középértéket sem elérve határozta meg, melyet az igazolt többletmunka mértéke megalapozott, a 100%-os mértéket a másodfokú bíróság sem találta eltúlzottnak.

[19] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékelte. A perbeli esetben nem volt megállapítható a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése. Az elsőfokú bíróság valamennyi releváns kérdést értékelt, a bizonyítékok egyenkénti és összességében történő mérlegelésével foglalt állást abban a kérdésben is, hogy a felperest milyen összegű megbízási díj illeti meg, Az okszerű mérlegeléssel megállapított mérték felülmérlegelésére a másodfokú bíróságnak lehetősége nem volt.

[20] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5) és (6) bekezdésére figyelemmel, a pertárgyértékhez igazodóan, 29.000 forintban állapította meg.

[22] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért a feljegyzett, az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésében számított 92.760 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[23] Az alperes névváltozása Magyarország Alaptörvénye 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítása F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. február 8.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró